

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΡΑΦΕΤΑΙ - 4

Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα

ή πως οι Έλληνες εθνικιστές ονειρεύονται πάντα τη συμμαχία με τους αδελφούς Τούρκους εθνικιστές μέσω της Διπλής Ένωσης...

Η Κύπρος είναι το τελευταίο κατάλοιπο της εξωτερικής πολιτικής του Ελληνικού Εθνικισμού του 19ου αιώνα. Οι Κύπριοι έμαθαν (με το καλό ή με τη βία) μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα ότι έπρεπε να προσβλέπουν προς την Ελλάδα σαν το «εθνικό κέντρο». Η νεοελληνική περιπέτεια εθνικής ολοκλήρωσης όμως είχε ήδη κλείσει μετά από την τραγωδία του 1922. Ο νεοελληνικός εθνικισμός στην Κύπρο (υπό την προστασία των Βρετανών) είχε γίνει ωστόσο η επίσημη ιδεολογία της τοπικής χριστιανικής εξουσίας - και είχε αρχίσει να λειτουργεί σαν μια ιδεολογία αυτόνομη από την πραγματικότητα. Το αυξανόμενο χάσμα ιδεολογικής φαντασίωσης και πραγματικότητας εκράγηκε τελικά στους εμφύλιους πολέμους του 1958 και στον «ενωτισμό» της ΕΟΚΑ Β που οδήγησε στην 15 του Ιούλη.

Τα μεγάλα λόγια των Αθηνών αποδείχτηκαν ψεύτικα κατ' επανάληψιν. Η Αθήνα δεν μπόρεσε να «δεχθεί» την Κύπρο όταν της την πρόσφεραν οι Άγγλοι (1912, 1915) και δεν την διεκδίκησε καθόλου μετά το 1945. Οι ιδεολόγοι του κράτους των Αθηνών από τη μια όξυναν τις εθνικιστικές φαντασιώσεις και από την άλλη εξηγούσαν στην Κυπριακή ελίτ ότι σαν \ μια εξαρτώμενη ημι-αποικία των αγγλοαμερικάνων το Ελληνικό κράτος δεν μπορούσε να διεκδικήσει την Κύπρο. Ο εθνικισμός όμως πουλούσε σαν εκτονωτικό θέαμα τόσο στην Αθήνα όσο και στη Λευκωσία. Και την δεκαετία του '50 άρχισε να αποδίδει σαν επένδυση και για την κυβέρνηση της Αγκύρας.

Όταν μετά το 58 οι Κύπριοι δέχθηκαν τη Ζυρίχη και μετά αγάπησαν την Ανεξαρτησία οι «μητέρες πατρίδες» έκαναν ότι περνούσε από το χέρι τους για να διαλύσουν αυτήν την εύθραυστη γέφυρα ονείρου και πραγματικότητας. Οι Αμερικάνοι φοβόντουσαν ότι η Ανεξαρτησία οδηγούσε την Κύπρο σε επικίνδυνους τριτοκοσμικούς δρόμους, ενώ οι «μητέρες πατρίδες» σαν πειθήνια όργανα τους άρχισαν να ανησυχούν για τις αταξίες των «παιδιών» στο νησί. Οι μεταξύ τους καυγάδες για τις φαντασιώσεις που υπέβαλαν η Αθήνα και η Άγκυρα (Ένωση-Διχοτόμηση) απειλούσε τις σχέσεις των συμμάχων ενώ η διάθεση για ανεξαρτησία απειλούσε την ηγεμονία τους.

Η «διπλή ένωση» που πρότειναν οι Αμερικάνοι από το 1964 εξελίχθηκε αλλά είχε πάντοτε αυτή την κεντρική αιχμή. Να διαχωρίσει το νησί σε δυο μέρη (με το πρόσχημα μιας Τουρκικής βάσης αρχικά) και να συντρίψει τη διάθεση των κυπρίων για αυτοκαθορισμό.

Πίσω από τα μεγάλα ωραία λόγια για τη Μεγάλη Ελλάδα κρυβόταν πάντα η επεκτατική πολιτική των Αθηνών. Πίσω από τις στοργικές αγκάλες συμπαράστασης, συμπαράταξης, αποστολής Μεραρχιών, Αττιλών κλπ βρισκόταν και βρίσκεται η πολιτική της υποταγής των Κυπρίων (και πάλι) στα εθνικά κέντρα. Και φυσικά για τους ντόπιους αστυφύλακες των εθνών, η «διπλή ένωση» ήταν και είναι η έκφραση της προσπάθειας τους να εμπεδώσουν την δίκιά τους εξουσία απέναντι στους Κύπριους. Αυτή ήταν η λογική πίσω από τα σχέδια διπλής ένωσης τη δεκαετία του 60, πίσω από τα Ντάβος πρόσφατα και πίσω από τον ακραίο λόγο των νεοεθνικόφρονων της δεκαετίας του 80. Γι' αυτούς ο Σεφέρης δεν ήταν και δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα όπλο για την εμπέδωση της εξουσίας του α-νόητου λόγου τους στην Κύπρο. Λοιπόν - υπάρχει μνήμη αγαπητοί Κύπριοι;

1964 - Αποδοχή σχεδίου Άτσεστον (διπλής ένωσης) από Κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου

«Ο κ. Γαρουφαλιάς γύρισε σήμερα από την αποστολή του. Κατόρθωσε να εμποδίσει προς το παρόν τον Υπουργό των Εξωτερικών της Κύπρου, τον κ. Κυπριανού, να αναχωρήσει αύριο, όπως σχεδίαζε αρχικά, για τη Μόσχα. Πέτυχε επίσης ν' αναβάλει την επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου στο Κάιρο προς το σκοπό μιας συνάντησης με τον Πρόεδρο Νάσερ. Η αναβολή και των δυο ταξιδιών είναι προσωρινή κι εξαρτιέται από την εξέλιξη της κατάστασης.

Δεχόμαστε επίσης να εκμισθώσουμε μια περιοχή για μια λογική διάρκεια με σκοπό την εγκατάσταση μιας Τουρκικής βάσης.

Η Ελλάς δέχεται να υποστηρίξει την ιδέα μιας Τουρκικής βάσης έστω κι αν δεν συμφωνεί σε τούτο ο Αρχιεπίσκοπος κι ίσως να μπορέσει να πείσει τη μεγάλη πλειονότητα του λαού της Κύπρου να την αποδεχτεί, αρκεί να είναι περιορισμένη η έκταση της βάσης. Εφόσο π.χ. αντιστοιχεί στην έκταση των Βρεττανικών βάσεων στην Κύπρο.

Η πρόταση σας, που αντιλαμβάνομαι πως είναι προϊόν επίπονων διαπραγματεύσεων, ξεπερνά κατά πολύ την απαραίτητη για την εγκατάσταση μιας στρατιωτικής βάσης έκταση κι έχει το χαρακτήρα μιας περιορισμένης διχοτόμησης.

Δυστυχώς δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε μια τέτοια πρόταση. Τις δυσκολίες μεγάλωσαν οι ψυχολογικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν στην Κύπρο μετά τους πρόσφατους βομβαρδισμούς του άμαχου πληθυσμού από τους Τούρκους. Το κλίμα στο νησί είναι τούτη τη στιγμή πολύ δυσμενές για την Τουρκία και το ΝΑΤΟ. Και είναι επίσης δυσμενές για την Ελλάδα επειδή απούσιασε κατά την Τουρκική επίθεση.

Κατανοούμε πως εξαντλήσατε όλες τις δυνατότητες να πείσετε τους Τούρκους να περιορίσουν τις αξιώσεις τους. Γι' αυτό και δεν σας απευθύνω έκκληση πάνω στο θέμα αυτό.

Ομολογώ την απόγνωση κι απογοήτευσή μου που δεν είναι δυνατή η συμφωνία.

Α. Κάτσης

1966: Συγκυριαρχία Ελλάδας-Τουρκίας

Το πρωτόκολλο Τούμπα - Τσακλαγκίλ

Στις 16 του Σεπτέμβρη του 1973 η αντιμακαριακή εφημερίδα «Εθνική» δημοσίευσε άρθρο του αρχηγού της ΕΟΚΑ Β Γρίβα με τον τίτλο «Πώς υπονομεύθη η Ένωση». Σ' αυτό ο Στρατηγός αφού κατηγορούσε το Μακάριο για ανθενωτικό, υποστήριζε πως στις 17 του Δεκέμβρη του 1966 οι Υπουργοί Εξωτερικών της Ελλάδας και της Τουρκίας Τούμπας και Τσακλαγκίλ υπόγραψαν στο Παρίσι πρωτόκολλο για να λυθεί το Κυπριακό με Ένωση και πως ο Αρχιεπίσκοπος ματαίωσε τη συμφωνία.

Ανάμεσα στ' άλλα το κείμενο αναφέρει:

«...Οι δυο Υπουργοί συνεφώνησαν όπως αναζητήσουν μέσα διεκολύνοντα την λύση του Κυπριακού προβλήματος εντός του γενικού πλαισίου των σχέσεων μεταξύ των δυο χωρών.

Ο Έλλην Υπουργός **διαβεβαίωσε ότι η βάση της Δεκελείας** θα ήτο διαθέσιμος, αν επήρχετο συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος.

Οι δυο Υπουργοί συνεφώνησαν ότι η βάση της Δεκελείας θα εχρησιμοποιείτο προς τον σκοπόν όπως εξασφάλιση την στρατηγικήν ασφάλειαν της Τουρκίας. Ο Τούρκος Υπουργός εγνώρισεν ότι το μόνον παραδεχτόν δια την Τουρκίαν καθεστώς, εν σχέσει προς την εν λόγω βάση, **θα ήτο η μεταβίβασις της πλήρους επ' αυτής κυριαρχίας εις την Τουρκίαν**. Ο Έλλην Υπουργός εδήλωσε ν ότι δεν ήτο εξουσιοδοτημένος να δεσμευθή επί του θέματος τούτου και ότι θα το υπέβαλλεν εις την εξέτασιν της Κυβερνήσεώς του. Ο Έλλην Υπουργός υποσχέθη να παράσχη απάντησιν επί του θέματος εντός της βραχυτέρας δυνατής προθεσμίας.

Ο Τούρκος Υπουργός άν και δέχεται τη συνέχιση της Κυπριακής Ανεξαρτησίας υποστηρίζει πως υπάρχουν κίνδυνοι γι' αυτή και τονίζει (όλα τα αποσπάσματα που αναφέρουμε πιο κάτω που δεν είναι στο πρωτόκολλο περιέχονται στο «άκρως απόρρητον σημείωμα».):

«Προς αποτροπήν των εκ της Ανεξαρτησίας κινδύνων θα έδει να αφαιρεθή η εξωτερική κυριαρχία από την Κύπρο και να αναληφθή αυτή υπό μικτής Ελληνοτουρκικής επιτροπής κατ' αναλογίαν των πληθυσμών. Θα εδημιουργείτο τοπική Κυβέρνησις ης η εκπροσώπησις εις το εξωτερικόν θα ανετίθετο εις την Ελλάδα ή την Τουρκίαν αναλόγως του θρησκευματος της χώρας, όπου θα εγένετο η διαπίστευσις».

Α. Κάτσης, «Από την Ανεξαρτησία στην εισβολή»

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΚΡΙΤΑΣ

Η Τουρκία έχει αποκαλύψει ότι άρχισε να σχεδιάζει την επέμβαση της στην Κύπρο μετά από τις διακοινοτικές ταραχές του 63 (ήξεραν οι άνθρωποι ότι με το Γρίβα ζωντανό όλο και κάποια ευκαιρία θα έβρισκαν). Ο Ντεκτάς έχει παραδεχθεί ότι έβαλε βόμβες για να οξύνει την αντιπαράθεση. Για το σχέδιο «Ακρίτα» των «δικών μας», τότε θα γίνει η επίσημη παραδοχή; Για όσους δεν γνωρίζουν το σχέδιο Ακρίτα καταρτίστηκε από Έλληνες αξιωματικούς και Κυπρίους εθνικιστές και είχε σαν στόχο την ομαδική σφαγή των Τουρκοκυπρίων. Και σε μερικά χωρία όπως την Αλόα το σχέδιο τέθηκε σε εφαρμογή το 74. Και για να μη μας πουν οι εθνικόφρονες ότι αυτά είναι προπαγάνδα του Ντεκτάς ας δούμε τι λέει ο «μεγάλος». Από συνέντευξη του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στην Ο. Φαλάτι το 1974:

«(Το 63-64). Μια μέρα (ο Ιωαννίδης) ήρθε μαζί με τον Σαμψών να με δει για «να μου

εκθέσει μυστικά ένα σχέδιο που θα τακτοποιούσε τα πάντα». Υποκλίθηκε μπροστά μου, φίλησε το χέρι μου με μεγάλο σεβασμό και είπε: «Μακαριότατε, να το σχέδιο. Θα επιτεθούμε ξαφνικά ενάντιον των Τουρκοκυπρίων σε όλο το νησί. Θα τους βγάλουμε μια για πάντα από τη μέση. Και θα ξεμπερδέψουμε».

Ο Μακάριος εν δέχθηκε - επέμβηκε και η Τουρκία. Αξίζει ωστόσο να προσεχθεί η σχέση Ιωαννίδη-Σαμψων από τότε. Θα ολοκληρωνόταν στις 15 του Ιούλη 1974. Επίσης για όσους θέλουν να διαβάσουν ολόκληρο το σχέδιο «Ακρίτας» μπορούν να κοιτάξουν και τον πρώτο τόμο της «Κατάθεσης» του νυν προέδρου κ. Κληρίδη. Ε, δεν μπορεί, αγαπητοί εθνικόφρονες, να λέει και αυτός ψέματα - δεν είναι;

1972: Οι εθνικόφρονες συνταγματάρχες και η Διπλή Ένωση

Αθήναι, τη 25η Φεβρουάριου 1972 Μνημόνιον

συναντήσεως Υφυπουργού Κ. Παναγιωτάκου και Τούρκου Πρέσβευς κ. ΤΟΥΡΚΜΑΝ

Εν τω πλαισίω των τακτικών μετ' αυτού δια-βουλεύσεων, εδείχθην σήμερον τον ενταύθα διαπιστευμένον Πρέσβυν της Τουρκίας. Σκο-πός της σημερινής συναντήσεως ήτο η ενη-μέρωσίς του επί των τελευταίων εν Κύπρω εξελίξεων και η από ελληνικής πλευράς θε-ώρησις αυτών.

Του ανέπτυξα τα εξής θέματα:

Μακάριος:

Λόγω μακράς επαφής μετά του Μακαρίου καθ' όν χρόνον διετέλεσα Πρέσβυς της Ελλάδος, **εβεβαιώθην ότι ουδεμία συνεργασία είναι δυνατή μεταξύ Αθηνών και Λευκωσίας ενόσω ο Μακάριος θα παρέμενε Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας.** Την άποψιν αυτήν ησπάσθη, κατόπιν εισηγήσεών μου και η Κυβέρνησις μου.

Ο Μακάριος είναι ασταθής εις τας ιδέας του και πρόθυμος να θυσιάση, διά την επιτυχίαν των εκάστοτε υπ' αυτού συλλαμβανομένων σχεδίων, τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ελληνισμού.

Διακρίνεται από έφεςιν προς το ψεύδεσθαι. Διά σειράς ψευδολογιών, έχει συχνά παραπλανήσει τας εκάστοτε εν Αθήνας Κυβερνήσεις. Τούτο συνδυαζόμενον μετά της αναμφισβήτητου ικανότητος αυτού περί την κατάστρωσιν και εκτέλεσιν τακτικών κινήσεων επί διεθνούς επιπέδου, **τον καθιστά ιδιαίτέρως επικίνδυνον διά της ελληνοτουρκικής σχέσεις.**

1963: Πως η μυστική συμμαχία Γιωρκάτζη-Ντεκτάς οδήγησε στις συγκρούσεις του 63-64:

«Η βόμβα που τοποθετήθηκε στο μνημείο του Μπαϊρακτάρη ήταν έργο αστυνομικών που βρίσκονταν κάτω από τις διαταγές του αστυνόμου Λογοδόνη, που αποτελούσε στίγμα για την αστυνομία και ήταν στενός συνεργάτης και όργανο του Γιωρκάτζη.

Ο λόγος που τοποθετήθηκε αυτή η βόμβα ήταν για να δημιουργηθεί μίσος και εχθρότητα στους Τούρκους εναντίον των Ελλήνων συμπατριωτών τους. Για τον ίδιο λόγο από την ίδια κλίκα αστυνομικών, έγιναν χωρίς αιτία έρευνες εναντίον ανύποπτων Τούρκων πολιτών στον τουρκικό τομέα της Λευκωσίας. Την ίδια εποχή... ο ίδιος αξιωματικός της αστυνομίας

με τους άνδρες του τοποθέτησαν τις βόμβες στο άγαλμα του αγωνιστή της ΕΟΚΑ Μάρκου Δράκου κοντά στην πύλη Πάφου, που βρίσκεται δίπλα στην τούρκικη συνοικία. Μετά τα επεισόδια αυτά και από άλλα παρόμοια φύσης και μέσα στο κλίμα καχυποψίας που δημιουργήθηκε ανάμεσα στους Έλληνες και τους Τούρκους της Κύπρου, ένα συνηθισμένο επεισόδιο που του έγινε κατάλληλη εκμετάλλευση, έδωσε το σύνθημα για την έναρξη αιματηρών επεισοδίων σε παγκύπρια κλίμακα... Ο Γιωρκάτζης, που κατά κακή τύχη του κυπριακού λαού βρισκόταν στην κυβέρνηση ως υπουργός Εσωτερικών και ο Ντεκτάς, ως ηγέτης της τουρκοκυπριακής κοινότητας, έκαναν ότι μπορούσαν για να δημιουργήσουν μια χαώδη κατάσταση. Στο σημείο αυτό θέλω να αναφέρω ένα γεγονός. Σ' εκείνες τις τραγικές μέρες που οι οπαδοί του Ντεκτάς δολοφονούσαν τους αθώους Έλληνες, ένας Τούρκος βρισκόταν τυχαία στο γραφείο του Ντεκτάς, και αργότερα μου αποκάλυψε ότι ο Γιωρκάτζης τηλεφωνούσε στον Ντεκτάς, και γελούσαν σαν να μην συνέβαινε τίποτα, την ώρα που οι οπαδοί τους αλληλοτρώνονταν. Να λοιπόν ποιοι άνθρωποι διεύθυναν τις δύο κοινότητες.»

Ισχάν Αλή, Απομνημονεύματα (Ο Ισχάν Αλή ήταν σύμβουλος του Μακαρίου και σε θέση να γνωρίζει τα εσωτερικά της κυπριακής ελίτ)

Η Διπλή Ένωση των νεοεθνικόφρονων, νεοενωτικών της δεκαετίας του 80

Και αυτό σημαίνει ξεκάθαρα: Αποδοχή του σημερινό status quo στην Κύπρο και την επικύρωση του με την ένωση αυτού του τμήματος που έχει απομείνει με την Ελλάδα χωρίς διεκδίκηση του υπόλοιπου κομματιού, έτσι ώστε να λήξει η διαμάχη. Όσον αφορά το Αιγαίο διατήρηση της ελεύθερης ναυσιπλοΐας, αναγνώριση της οφθαλοκρηπίδας κλπ. κλπ. Και βέβαια μιλάμε για κάποιους βασικούς άξονες.

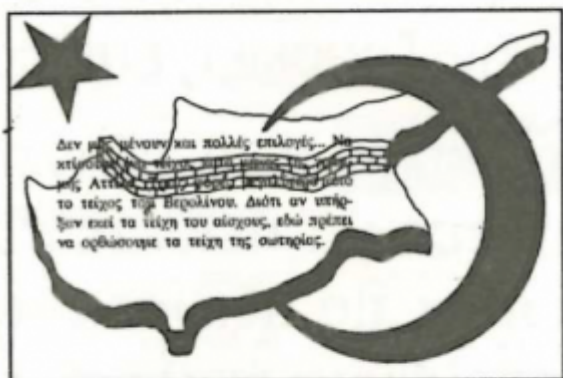
Γιώργος Καραμπελιάς, περιοδικό Ρήξη, αρ. 10

Ο κ. Καραμπελιάς κατά καιρούς επισκέπτεται την Κύπρο είτε [σαν προσκεκλημένος των εθνοπαθών οικολόγων](#) είτε των νεοεθνικόφρονων της παλιάς Λευκωσίας. Όλοι οι νεοεθνικόφρονες διανοούμενοι όχι μόνο ξέρουν τον Γ. Καραμπελιά, αλλά είναι και πνευματικά του τέκνα - τόσο η ομαδούλα της Λεμεσού όσο και οι γνωστοί δημοσιογράφοι του Ράδιο πρώτο, του Λόγου κλπ. Και φυσικά δεν αγνοούν τις απόψεις του. Άλλωστε είναι και το βιβλιοπωλείο του κ. Καραμπελιά στην Αθήνα που διανέμει τα έντυπα τους (ωρυμαγδό, Αυτοδιάθεση, ένωση κλπ).

Λοιπόν θα θελήσει ο κ. Μαύρος, ο κ. Σ. Παύλου, ο κ. Π. Προδρόμου κ.ο.κ. να μας εξηγήσουν αυτές τις αγάπες των Αθηνών; Ο γ. Τζίβας έχει ήδη προχωρήσει ένα βήμα προς την κατεύθυνση του σχεδίου του Καραμπελιά. Να κτίσουμε τοίχο για να οριστικοποιήσουμε τη διχοτόμηση λέει ο νεωφώτιστος. Σε πρόλαβαν μέχρι και εδώ ρε μεγάλε. Τι κρίμα να μην μπορεί ένας Έλληνας να καινοτομήσει ε; Όπως λέει και ο Δρουσιώτης στις Σελίδες θα είσατε για πάντα «οι πιο δυστυχισμένοι Έλληνες». Όργανα άλλων και αντιγράφεις ιδεών.

ΓΙΩΡΓΟΥ Ο. ΤΖΙΒΑ

ΟΙ Εγκλωβισμένοι

ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

ΔΕΚΑΕΤΙΑ 1992

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 10, Δεκαετία 1990-1999, 1993, Λεμεσός, Εθνικισμός/Ακροδεξιά

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:diplienosi

Last update: 2020/08/28 15:06

